

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сант.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сант.

СЛИКЕ СА КРФА

На Крф је наишло седам Фараонових рана ових последњих месеца због врло убрзаног преноса српских трупа, које су се у опасности налазиле. Трупe су пренете раније но што су предузете потребне мере за обезбеђење пидличног острва од последица кантоновања војске, која је претрпела страховите муке у своме одступању ка албанској обали. Истину рећи, губитке велике од куршума и граната аустро-немачких и бугарских није та војска претрпела. Нити су корпуси отсечени нити многобројни људи заробљени, да би парализовали везу и јединство војске.

Официри и војници спасени су, изгубили су само артиљерију и комору своју. То им је много отежавало тактичко повлачење, али није довело до расула армије, које су у поретку прешле целу Албанију, борећи се без престанка. Земља ова и сувише је сиротна и неспособна да и за један дан да хране за тако многобројну војску. Албанија је остала у свом протогоном стању. Три културе преко ње су прешле: стара јелинска, римска и византијска, али све три нису ублажиле обичаје нити ништа оставиле од свог финог духа, који опртава грчко-латинско племе у та три периода.

Народност земљишта, недостатак срестава, тешкоћа у комуникацијама довеле су у страшан положај српску војску. Глад јој је прпела снагу, болести су је десетковале. Не знам колико је хиљада тих храбрих људи оставило своје кости у ономе страшном маршу, али је војска у целини показала надчовечанску издржљивост и једну компактност и дисциплину, коју нису показале ни војске великих војничких држава у сличним приликама. Верујући у судбину, као што то Срби чине, и навикнути кроз векове на такве доживљаје, нити су се збунили нити кураж изгубили. Стигли су на Јадранске обале изнурени телесно, преморени зацело, у ритам, без обуће, са поцепаним униформама и свима знацима неописаних патњи, које потсећају на одступање Наполеона од Москве, али су стиг-

ли са пуном душевном храброшћу и убеђењем да поред њих спасених није изгубљена отаџбина њихова непријатељским упадом, већ да ће заостали борци ускоро постати осветници и ослободиоци земље праведовске.

Г. Гастон де Мезнер, који је пратио српску војску у њеном чувеном одступању, са непрекривеним дивљењем говорио ми је о тим људима. Чинила је на њега силан утисак дисциплина и храброст њихова по заузећу отаџбине њихове. Када су стигли, причао ми је, на обалу где су имали бити укрцани на бродове за Крф, били су мирни и хладнокрвни као да се није до краја одиграла сва ова трагедија у Србији, која је по упаду Германаца, Аустројанаца и Бугара одиграта на српском земљишту. Ништа нису знали о судби вароши, села, деце своје и миших својих. О судби њиховој могли су у осталом бити сигурни, нарочито после упада Бугара. Доцније се могло дознати да су им домови и имања опљачкана, а нејака деца умирала од глади у тренутку, кад су незграпни немачки војници јели млеко и хлеб ових несретних створења. Такву судбу својих на дому предвиђали су они, и још гору претпостављали тамо где су Бугари прошли. Али нису подлегли неизмерно болу нити их је туга смрвила. Остали су апатични, не дајући израза болу пред пропашћу, али су им у души тинали осећаји мржње и освете.

Осећаји ови излили су се изненада у песми једној. Српско племе све несреће своје, све болове своје испољава у песмама. Немзоставни музички орган српског народа појавио се и у овој прилици и једне ноћи, као што ми причаше један стари француски морнар, одјекнули су звуци гусле и мало после заталасала се ваздухом меланхолична арија. Војници су у хору певали неумрлу српску песму »Бој на Косову«, спевану пре векова од непознатог брђанина трубадура, када је опет Србија преживела била сличне дане најезда и пропасти, а деца њена прибегла у горе и дубраве и о-

датле наставила кроз дуги низ година бескрајну борбу са о-свајачем.

Ништа лепше и ништа тужније није видео стари морнар од слике тих војника који су укрцани на бродове што их имају однети далеко од отаџбине њихове оплакивали судбу њену, али уједно прорицали да имају наду, пошто зрна непријатељска нису саломила мишице њихове, да ће једног дана забости бајонете своје у срца непријатеља који су им погазили земљу праведовску. Национални живот Србије такав је. Од смрти свога Цара Лазара ово племе није престало да се бори. У дугој пак ратничкој својој историји не једном, не два пут понизило је многобројније своје непријатеље. Тврдо верују да ће им се дати прилика да их понизе још једном.

Према српском племени гајим нарочиту љубав. Не зато што су и они као и ми претрпели исте јаде од истога освајача, већ зато што и они као и ми нису престали да се за све време робовања боре за своју слободу. И Бугари су такође потпали под јарам, али за четири стотине година нису дали знака живота. И када је почетком прошлог века пламен обухватио Исток, они су и даље остали робови, без и једног геста да свој јарам збаце. Нису поделили доживљаје Балканских народа, нису ништа учинили за своје ослобођење.

Срби са Грцима били су авангарда у борби која је препородила хришћански Исток.

Када сам половине фебруара стигао на Крф да ступим у изборну борбу, Французи су завршили били пренос српских трупа. Говорили су ми да је слика тих војника чинила болан утисак. Многодневна глад изнурела је људе и коње толико, да су изгледали као сенке. Умирање од изнурености било је велико. Природно, поцепани су били, и та спољашњост појачавала је бедност слике. Међутим, кад сам ја стигао на Крф, није било ни трага од те слике међу оним хиљадама војника, улогорених од Коракиане до Мораитика. Као на позоришним кортинама, тако се и у стварности све изменило и претстављало слику, која ни најмање идеје није давала о патњама Оног јединственог одступа-

ПРЕТИЛАТА ИЗНОСИ:
Месечно 3 франка тромесечно 9 франака,
годишње 36 франака

ЦЕНА ОГЛАСИМА:
Ситни огласи 0.20 фран. од легитимног реда, већи огласи по погоди. Новци се покладе државним кованицама, дипломатским заступничким или преко Краљ. Срп. Гвер. конзулата у Солуну.

ДИСТ ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ПО ПОДНЕ

Пошту сласти преко Краљ. Срп. Ген. Конзулата у Солуну

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ

Стан редакције 29 rue Ptolomée 29 Salonique

Поједини бројеви се могу добити у Солуну код агенције „Друштво грчке штампе“ ул. Б. Александру бр. 5, близу главне поште.

ња преко дивљих албанских планина.

Блага клима острва, где на сваком кораку понова оживљава Хомерова појезија, ванредно је утицала на ове људе. Само, убрзани пренос толике војске исцрпио је храну локалне потрошње и испразнио пијацу од свих намирница. По нужди, настао је недостатак у храни и глад је закуцала на врата домородаца.

Срби су првих дана одлично хранени депозитима хране на Крфу. Повратили су снагу и здравље, и крупна тела тих људи, лепих у сваком погледу, показала су се у својој мушкој лепоти. Зацело ништа нису узели силом, ништа отели ни реквирирали. Све су набавили плаћајући душло, тродушло па често и четвородушло од обичне цене тих артикала. Али то не мења ствар, хране је било све мање на пијаци, и ми смо почели да гладујемо не налазећи више ни за какве паре ни литру меса. Било је дана када је становништво Крфа падало у очајање. Престао је сваки други разговор и само се о глади говорило. Наћи неколико јаја сматрало се за ретку срећу, а која литра бакалара за јело неоцењивог раскоша. Било је породица које су живе о хлебу и чају. Када сам прекјуче описивао то стање једноме од чланова Владе да би га убедио да дозволи увоз стоке из Епира на изгладнело острво, учинило ми се да није потпуно схватио стање у коме се сада Крф налази. Предана потпуно великим спољашњим питањима, Влада тек сада дознаје у пуном његовом обиму стање Крфа и покушава да га лечи. Али слике које претставља данашњи положај Крфа неизбројне су и не дају се исцрпети у једном фелтону.

»Атине« од 6. Априла.
Теод. Веллианитис,
грчки народни посланик

Једно одужење дуга

Узбуђење, које је изазвало у српским круговима чланак, публикован у »Оријон-у« од 13. ов. мца под насловом »Добри Бугари се уморили, а чији је смисао, према накнадној изјави ишичевој, иронија на рачун Бугара, наишло је израза у »Српском Гласнику« у облику, против кога се ми морамо

енергично да оградимо. Ко је ира-
тио „Opinion“ за време целог европ-
ског рата, томе је познато, да је
он заступао наше интересе у мери
и на начин, који нас обавезује до
неограничене захвалности према
њему и његовом сопственику г.
Рубену.

Према једном човеку и једном
листу који су баш у питању о
концесијама Бугарима и у својим

осећајима према нама и данас
онако исто неизмирљиви као и ми
не само да се не смеју употребити
изрази „јеврејска плаћена штампа“,
и „служење интересима непријате-
ља“, већ се кроз српску штампу
треба сваком приликом да покаже
како ми унемо да будемо захваљ-
ни и да ценимо своје пријатеље у
иностраниству.

КРВАВИ РЕЖИМ

У

Изгледа да је судбина пона Тасе
и пона Ристе снанила и пона Јована
из Црешњева. Пошто су му узели
уцену од 80 лира — одвели су га и
од тада се ништа за њега незна.

Побијени су од истакутијих По-
речана за које се дознало још и ови:
Блаже Цветановић, Трне Недановић,
Недан Здравковић, Стеван Столовић,
Паунко Трајановић, Тримче Коста-
диновић, Пејо Тријевић, Цветко То-
доровић. Сви су из Горњег Пореча,
сем последњег који је из Лазаропо-
ља, а ту се затекао. Затим су убије-
ни: Тренго Здравевић, Недељко Сре-
зовић, Златан Јовановић, Стојан Ста-
менковић и Војно Тренговић сви из
Боснулија. Манета Десовића из Цре-
шњева, бизшег српског четника уби-
ли су заједно са женом и троје не-
јаке деце. Убили су пошто су га
претходно опљачкали Ралу Михаило-
вића, бив. председника општине у
Белици; убијени су Јован Десковић
и Ђорђе Атанасковић, оба угледни
грађани из села Брода. Да. Ово су,
као што рекох послата имена уби-
вених, али на нашу жалост није ни
педесети део од онога што је у По-
речу смрт нашло од крваве разбој-
ничке бугарске руке. Но сем ових
жртава — Бугари су тамо затекли
неколико болесних наших војника и
одмах их под нож ставили. По при-
меру својих савезника Немаца у Бел-
гији — они су установили контри-
буцију у Поречу. Свима општинама
одредили су суму која им је морала
бити за 24 сата положена. Ни једна
општина није дала мање од 250 тур-
ских лира, а манастирачкој као нај-
богатијој узели су 750 турских лира.
Поречки манастир свету Пречисту —
опљачкали су до голих зидина. Ико-
не, звона и све што је у њему било
однели су. Опљачкали су приватнама
стоку, жито и у опште све што су
од животних намирница по кућама
несретних поречана нашли. Ништа им
оставили нису, те је и тамо насту-
пила ужасна глад од које свакоднев-
но умре много света.

Ето у таквоме се трагичном ста-
њу налази сад наш Пореч. Поднеће
он стојички и ове муке, јер је доста
прево своје главе претурпио и доче-
кати скоро јуначки подвиг српских
хероја од кога ће мреки душмани за-
дрхтати, а планине поречке благода-
рећи крвавом режиму бугарском, до-
гле ће се напунити српским одмет-
ницима који ће им доста јада задати.
Друкчије не би смело бити, јер гро-
бове заслужних Срба и јунака вој-
воде Мицка, пона Блаже из Грешни-
це, пона Цветка из Црешњева, Зла-
тета из Слатине, који своје кости

сложише за идеју Србинову пре о-
слобођења — несме прегазити нога
мрског Бугарина, јер би то најстра-
шније оскрвљење тим нама свима дра-
гих гробова било.

Терор у највећем јеку влада и у
кичевском крају. Последње вести јав-
љају да су убијени Никола и Владе
Пејовићи. И ако ова вест није потвр-
ђена — ипак има основа за верова-
ње, јер су они најбогатији грађани
у Кичеву, а затим одлични Срби, те
им је ово довољно да изгубе главу
од Бугара. Убијен је са женом Ми-
цко Ристић из Карапунце, стари и о-
пробани борац српски. Он је пре у-
биства мучен. Затим су убијена три
сељака из Патевца, два из Козичина
и четири из Орланца. Маса грађана
је опљачкана.

И ако су се Бугари некад хвалили
да им је Ресан служио као извор о-
дакле су диферовала министре ипак из-
гледа да су Бугари нашпила им је то ме-
сто попустило и постало сумњиво. Чуд-
на ствар код ових Бугара. Цео свет
заглушише како је Македонија бугар-
ска а кад у њу уђоше масу словен-
ског елемента поубијаше, што су им
сумњиви Бугари. „Чисти“ Бугари, а
овамо сумњиви. Лепо. Нека понеки и
буде сумњив, али од куд сада целе о-
бласти испадеше? Мора да су ту неке
друге ствари. Изгледа да и Бугари ви-
де да је њихов бугаризам у Македо-
нији био на стакленим ногама. Чим
су Бугари заузели Ресан — одмах су
ухапсили Крсту Стрезовића, једнога
од бивших најактивнијих радника у
бугарском комитету. Крста је ухапшен
што је био добро са Србима. Чује се
да је „експедиран“ за Софију, што би
значило: да је изгубио главу негде на
Ђавату, јер бугарско „експедирање“
и спроведен за „Софију“ постало је
познато. Ни један се са те „експеди-
ције“ најевратио више кући, па те-
шко да ће и Крста, што би тежак гу-
битак био за Ресан, јер је Крста је-
дан вредан, честит и исправан гра-
ђанин. **Ћ—**

Наше избеглице

— Извештај о српској деци у Швајцарској —

Читаоцима је познато, да је зау-
зимањем великог пријатеља Српског
Народа, Др. Р. Рајса, професора Уни-
верзитета у Лозани образован одбор
од угледних Швајцараца, са задатком
да створи средства за издржавање
српске деце у Швајцарској. Име про-
фесора Рајса, његов углед и уваже-
ње у целој ученој Европи с једне и
самарићанска душа швајцарског на-
рода с друге стране, пружили су срп-
ској сирочади помоћ, коју Српски

Народ никад не може заборавити.
Одбор је поверио гђици Клари Комб,
једној врло интелигентној, високо о-
бразованој, енергичној и искусној
дамп мисију, да у Солуну и околини
скупи децу и одведе их у Швајцар-
ску: мисију, коју је гђица Комб уз
помоћ своје матере, гђе Комб даме,
чвје године [нису] сметале, да своје
племените осећаје манифестује пре-
ма нашој деци уразујући им помоћ.
Најразновреније услуге — на начин,
који је изазвао код самога одбора
дубоко признање, а код Срба осећа-
је вечите захвалности. Гђица Комб је
са 45 малчиана и једном гђицом као
тумачем пошла 1. марта ове године
са руским бродом „Одеса“ преко Мар-
сеља за Лозану.

На самоме путу отпочета су пре-
давања француског језика. То је био
начин, да се деца, тужна и уплакана
услед растанка од својих, наведу на
друге мисли; средство, које је пот-
пуно уселело. На броду су деца оку-
пана и то лично од стране гђе и
гђице Комб и гђице тумача. Брод је
свраћао на Корзику, где је виђење
са српским избеглицама тронуло сва-
кога, ко је посматрао.

После издржаног карантина деца
су се кренула из Марсеља возом, који
је ставила француска влада на ра-
сположење. Полицијци су спровели
децу до станице, пазећи, да им се не
догоди каква несрећа при огромном
уличном саобраћају у Марсељу.

У петак 11. марта стигао је воз у
Женеу, где су децу дочекали др. Рајс
са члановима одбора, (који су из
Лозане за тај циљ дошли у Женеу)
и врло велики број Срба. Сви су од-
ведени у ресторан, где су се поткре-
пили, а за тим кренули у Лозану, где
су били у 4 часа по подне. Ту је до-
чек био још одушевљенији. Деца су
још истог дана била понова окупана,
сви су добили нову преобуку и одело
и спустили се, како гђица Комб пише,
у чисте и добре постеље. Ја сам у
томе тренутку мислила, кад би роди-
тели могли сада да виде своју децу,
која су приспела у земљу која не зна

за рат, где ће бити далеко од ратне
хуке, где ће спокојно моћи да чекају
на тренутак повратка у Отаџбину».

Сутра дан по доласку деце у Ло-
зану, донеле су „Лозанске Новине“ то-
пал извештај о дочеку, у коме се из-
међ осталог каже: „Са гђ-цом Комб
је стигло 35 деце од 4—16 година
старости и девет одраслих, већином
рођака децих, који мисле да се на-
стану за време рата у Швајцарској.
Децу ће Комитет да распореди по по-
родицама, које су изјавиле готовост да
их приме. За сада се јавило много ви-
ше породица но што има деце; али
нека се стрпе добри људи, друга ће
партија ускоро стићи!

Наравно, да мали Српчићи не знају
Француски, знају да кажу само „merci“
и то изговарају на врло дирљив начин.
У осталом доброта и нежност службе
као најбољи тумачи.“

Деца су распоређена по породица-
ма у Лозани у Нешателу. О распо-
реду деце пишу „Лозанске Новине“:
„Група српске деце се растурила. На-
равно, да им је растанак једно од
друга пао врло тешко. Двадесет и
пет је остало у Лозани, а двадесет
је отишло у Нешател.

Водени комитет захваљује овим пу-
тем свима добрим људима, који ни-
жалили ни време ни труд приликом
доласка деце. Њих је толико много,
да би само ређање њихових имена
заузело цео број!

Још пре распореда сва су деца
прегледана врло пажљиво од стране
неколико лекара: Комитет стално за-
седава и брине о деци. Одлучено је,
да г-ца Милојевић, тумач и једна на-
ставница Швајцаркиња редовно оби-
лазе децу код њихових кућа и о сва-
кој посети подносе одбору реферат.
Одмах ће се почети са предавањем
српске историје и о Србији у опште,
а мала деца ће учити читање и пи-
сање.

Сутра ћемо донети извештај, који
су г-ца Комб и г. проф. Ваје упу-
тили г. Винтровићу, нашем генерал-
ном консулу.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Српски Престолонаследник у Па- ризу

Германски лист „Bund“ пише
поводом посете Престолона-
следника у Паризу:

„Први пут после почетка рата,
Париз је ево још једном био сав
на улицама. С оном потпуном
срдачношћу, какву само он има,
париско је становништво поздра-
вило српског принца Александра.
Нема народа који је Францу-
зима милији од белгијског и срп-
ског, и нема тога принца кога
више воле од белгијског краља,
од Краља Петра и од његовога
сина и наследника Александра.
Француска је и сама преживела
тешка времена и добро зна шта
је несрећа. У принцу Александру
она је видела представника мале-
не, али так тако велике српске
војске, која је морала да остави
домовину у неисканим патњама
и која се сада, ево, овет сирема

да уђе у борбу. Клицало се овоме
владару без земље, како се не би
клицало руском цару ни енглеском
краљу. Изгледало је као да цео
Париз бар на овај начин жели
да надокнади Србији оно, што је
Споразум пропустио да учини, не
дошавши јој на време у помоћ“.

Пренос српских трупа.

Наши савезници Грци чине е-
нергичке протесте из разних места
унутрашњости против намераваног
преноса српске војске преко грчке
територије. То је данас најакту-
елније питање у Грчкој. Г. Ба-
луцић, који је јуче у вратњи пу-
товника г. Васића посетио г. Ску-
лудиса и дуго конференсао с њим,
изјавио је да грчка влада још увек
стоји на негативном гледишту, али
надати се да то није последња
реч. Вели да очекује инструкције
од савезничких влада о даљим ко-
рацима. Војни изасланици српске

влада преговарају још увек са грчком владом. Од стране наших савезника предлаже се овај пут: бродовима до Итеје, преко пута Пелопонеза, одатле пешке на Ларису, затим возом до Катарине, а одатле бродовима до Солуна.

Један шпијун мање

Прекјуче је енглеска коњица задржала воз за Дрину и у њему ухватила немачког консула из Дрине, који је у Серезу вршио шпијунажу. Консул је стражарно спроведен у Солун а одатле на једну енглеску ратну лађу. Он је немачки резервни официр, и врло му је zgodно било да под изговором службеног посла а као војнички образовано лице крстари по македонском војишту.

Кад се Бугари и Немци развесе.

У пријатном локалу »Централ« у Битољу, који је држао наш весели Коста Христовуло (сигурно је одавна избачен из њега) веселили се бугарски и немачки официри првог дана Ускрса. Веселе се завршило батинама и револверима, како то већ приличи пруским јункерима и балканским Прусима.

Нек им је на здравље!

За српске избеглице.

Један швајцарски одбор за помагање цивилном становништву, скупио је преко 130.000 фр. Поред тога водски Кантон је дао 50.000 фр. за српску децу, и 100 хиљада фр. за српске избеглице у Италији и на Корзици. Прилози у природи износе двеста хиљада (120.000 фр.).

За овај новац кућиће одбор у Швајцарској и Румунији брашна, прооводе од брашна, кондензовано млеко, чоколаде, кукуруза и других намирница.

Члан одбора, г. Фегели, швајцарски генерални конзул у Београду, организује помоћ. Пет вагона наменених Србији, отирављени су из Швајцарске за Београд. Из Румуније је отирављено десет вагона.

Делегат мин. финансија.

Чујемо да је делегат министра финансија при Генералном Конзулату у Солуну постављен г. др. Мих. Јовановић, шеф одсека у Државном Рачуноводству. Др. Јовановић је један од малог броја српских добро школованих и способних економиста, и ми се радујемо што ћемо га добити за суграђанина у нашој све многобројнијој избегличкој колонији у Солуну.

Бугари у немачким канџама.

Бугарска нагло пада и у економско ропство Немаца. Немачке су банке образовале синдикат са капиталом од 7 мил. динара, који ће експлоатисати угљене руднике у Бугарској. Кад је после другог балканског рата Француска одрекла Бугарској своје новчано тржиште и последња клецала под летим зајмовима и подужицама за време рата, онда је берлинско дисконтно друштво изјавило своју готовост, да по-

зајми Бугарској 200 мил. под условом да се даду извесне жел. пруге у рад а угљени рудници у експлоатацији. Исти Тончев, који је тада изјавио, да су услови и сувише тешки, сад их је прогутао. Да ли је још што прогутао, није нам познато.

Примљен у аудијенцији.

Госп. Атиногенис, префект Солуна примљен је у аудијенцију код грчког краља.

Енглеска војна музика.

Данас у суботу 16. т. м. приређује енглеска војна музика свој уобичајени концерат у парку код Веле Куле.

Тежак удар.

Нашег избеглицу, Саву Јергића, члана духовног суда у Битољу, задесио је тежак удар: изгубио је свога најмлађег сина Димитрија. Ожалошћеним родитељима наше саучешће а малом Димитрију нека да Бог рајско насеље.

Виза пасоша.

Сваки српски поданик који жели да отпутује из Солуна, мора визирати пасош у Српском конзулату. Виза важи само 8 дана а по истеку тог рока мора се понова визирати.

Прилог избеглицама.

Г. М. Антонијевић, рез капетан, приложио је Краљ. Срп. Ген. Конзулату у Солуну 5 долара, да се употребе за наше избеглице.

Дигнута забрана.

Француска Врховна Команда овде скинула је забрану са радње Орозди Бак од јуче.

Регрутна комисија.

Сутра 17. т. м. на реду су да предстану регрутној комисији они, чија имена почињу словом М.

Позив.

Ради саопштења има да предстану конзулату Јован Суперт, Миладин Симаћ, Бого Мојсић и Владимир Туромац, а ради пријема упућенице г. Влад. Валеријан Јовановић учитељ.

Такође да се јави владиним комесарима г. Радомир Милошевић писар среза кавадарског.

Приспела писма.

Овдашњем српском конзулату приспела су 14. т. м. писма на адресу:

Г. г. Анђелко Јанковић, Андреја Крављанац, Василија П. Петровића, (2), Витомир Станисављевић, Васа Димитријевић, Благоје Станковић, Добросав Коларевић, Драга Ковачевић, Димитрије Милековић, Драгољуб Аравџеловић, Драгомир Панчић, Димитрије Чикаридес, Јован Велић, Јелка Јовановић, Јелена Јанкулевић (2), Костантна бабаца за Василију Петровић, Коста Стојановић, Каја Гајић, Љубомир Вранић, Милош Стајић, Мањоло Илић, Милана Стаменковића (2) Милан Никожић, Милица Атанасијевић, Милан Јовановић, глумца, Милош Мисирлић (2), Милош Стојиљковић, Радиша Ручуклић, Риста Димитријевић, Петар Пејчић, Сабо и Костић, Ставра Стевовић, Станоје Вулићевић, Тихомир Јордановић, Драгољуб Ђорђевић.

Приспела писма на дан 15 априла тек. год.:

Г. г. Милутину Милосављевићу, Драгиши Рашковићу надзорнику, Михајло Велић учитељ, Марија Русимировић (2), Павлу Зердевићу, Тихомиру Мијатовићу, Спири Ристићу, Петру Југовићу и Катарино Јовановић.

Писма ће излавати сваког дана у српском консулату и то само од 9—11 пре подне за то одређени чиновник.

Последње вести

Сем артилериске борбе ништа се није значајније десило на нашем фронту.

Сви холандски листови јављају да Немачка чини у Белгији велике припреме за офанзиву.

Вилзон је већ почео да припрема јавно мњење на рат с Немачком. Упутио је циркулар индустријалцима позивајући их на патриотску помоћ за случај рата и наредио је истрагу о учешћу немачких официра у побуни Гватемала и финансиској помоћи немачкој мексиканским генералима Дирају и Вили.

Радославов је оптужио војном суду један број политичара и официра за издајство према Турској, јер су оптужени издали Русији тајне турске војне организације. Како је то било пре уласка Бугарске у рат, то да би оптужени могла бити осуђени, Радославов је морао поднети суду документ, из кога се види да је измеђ Турске и Бугарске закључен уговор о савезу још у априлу 1914. г.

Било је у осталом и других знакова, на основу којих се то могло да утврди, а нарочито оно ирање Турске и Бугарске око Румуније у почетку европског рата; али су они, који су били позвани да о томе воде рачуна, и после годину дана остали слепи према овим фактима.

Лондон, 15. априла.

Сер Лендо је изјавио у Доњем Дому: »У прошли понедељник ирски побуњеници су нападали безуспешно Дублински замак. Затим су блокирали наш гарнизон, који је био у касарнама и пуцали на њих кроз прозоре. Потом заузели телеграф, општину и судове. Брод немачки, који је носио пушке за побуњенике, истакао је немачку заставу и праћен сумареном немачким носио је пушке у залив Трели. Сумарен је успео да искрца немачког официра Кисемана и једног прерушеног Немца. Обоје су ухапшени. Кад је брод немачки позван да стане, скинуо је холандску заставу и сам се потопио. Посада је заробљена. Три побуњеника прска, који су дошли у Трели, да се споразумеју с немачким официром, удавили се у реци. Сва похапшена лица у Дублину доведена су у Лондон.

Аскит је изјавио: »Стање је у Ирској још лвек озбиљно. Генерал Мавел, који је командовао у Египту послат је у Дублин да васпостави ред. Ми ћемо гонити устанике свом строгошћу. Телеграфска веза биће постављена за 24 часа.

Редмонд, шеф ирске партије, живо је протествовао у име своје странке против мера у Дублину.

Први дан интерпарламентарне конференције завршен је банкетом коме је председавао Аскит који је том приликом одржао један бриљантан говор.

Из говора председника Вилзона да се закључити да се он неће задовољити одговором у коме не би били интегрално примљени американски захтеви.

РАЗНЕ ВЕСТИ

— Рајтерова Агенција јавља, да је у Чикагу откривена анархистичка завера против европских владалаца. Посилац листе је кајзер.

— У Аустро-Угарској се чини последњи напон. У Буковини се купе сви људи од 17. до 54. године. Крајњи рок за пријаву 17. април. У Маџарској се врши накнадни преглед свију неспособних од 18. до 55. год. а до 20. априла се морају јавити сви младићи од 17 година.

СПИСАК ЛИЦА

која нису подигла своја писма од Краљ. Срп. Ген. Консулата

П.

Јања Мил. Тодоровић (2), Јован Ђ. Николић, Јован Матејевић, Миша Кубуровић, Мара Дробац, Милан Трифунац (2), Милева Лазаревић, Монопол. надзор. окр. београдског (2), Михајло Стевановић (2), Михајло Големовић, Миладин Стевановић, Михајло Бончић, Милеико Радовановић, Милка Стојановић, Младен Јанковић, Марија Тодоровић, Миша Калињић, Милева Стаменковић, Надежда Јоковић (2), Небојша Увалић, Никола Тимонић, Никола Милезановић, Никола Зафировић, Никола Сврдлановић, Никола Петровић, Никола Мирковић, Наум Папанаум, Никодије Јевтић, Перка Мићић, Персида Петровић, Петар Јевтић, Папајот Дева (2), Полексија Михајловић, Персида Поповић, Роса Павловић, Ружа Милић, Радомир Радојевић, Ружица Миливојевић, Риста Чолић, Раја Гавриловић, Радавоје Остојић, Риста Стевановић, Стеван Видотијевић, Ставра Становић, Слава Младеновић, Стева Николић, Станислава Катанић, Стојиљко Станковић, Смиљка Илић, Света Крашић, Стеван Станковић, Стева Ивковић (2), Спери В. Науковић, Сима Мвловановић, Светозар Радојић, Стеван Живковић, Танасије Јаневић, Трајко Анђелковић, Теодосије Поповић, Тихомир Јордановић, Тома Мустаклић, Чедомир Михајловић (2), Цветко Митровић, Филип Митровић.

ХОТЕЛ И ГОСТИОНИЦА
МАРСЕЉ ДО ЦАРИГРАДСКЕ
СТАНИЦЕ
БРАЋЕ ЧОМИЋА

— ИЗ ГИТОЉА —

ПРИМЕРНА ЧИСТОБА. — УДОВНЕ СОБЕ.
ОДЛИЧНА КУЉНА — ЦЕНЕ УМЕРЕНЕ.

7—

I РЕДА

Империјал
ХОТЕЛ
У СОЛУНУ ПЕРЕД САМОГА МОРА

Отвара се ускоро понова,
пошто је Енглеском штабу
истекао уговор о закупу.

Хотел остаје и даље под упр-
авом свима добро познатој дирек-
тора г. ТАШКА ЧОМИЋА.

ЧИСТОБА ЈЕ ПРИМЕРНА, СОБЕ ЕЛЕ-
ГАНТНЕ, ПОСЛУГА ТАЧНА А ЦЕНЕ КАО
И УВЕК УМЕРЕНЕ.

7—

Стовариште женских шешира и
велики избор најмодерније робе
за даме

Д. ХРИСТИДЕ

СОЛУН

Улица Симицки бр. 17.

МЕЊАЧКА РАДЊА

Баруха Салтиела и С. Скапа

Препоручује се својом солидном рад-
њом, при размени свију врста нов-
чаних вредности по дневном курсу.

СОЛУН, УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС БР. 8.

Велико стовариште

МОДНЕ И ГАЛАНТЕРИЈСКЕ РОБЕ
најлепше, најсолидније и
најмодерније по строго у-
тврђеној цени
можете купити код

КОФАСА ХРИСИКОПУЛОСА

СОЛУН 7—

ЗУБНО ЛЕКАРСКА КЛИНИКА**ЈОВАНА Н. ХАЦИ ВАСИЛИЈА**

ДОКТОР МЕДИЦИНЕ

ЈЕДИНИ ЗУБНИ ЛЕКАР КОЈИ ЈЕ ИЗУЧА-
ВАО СПЕЦИЈАЛНО БОЛЕСТИ УСТА И ЗУБА
У ПАРИЗУ.

ПРИМА ПРЕКО ЦЕЛОГ ДАНА
У СВОЈОЈ КЛИНИЦИ УЛИЦА КЕЈ БР. 49.
— СОЛУН — 6—

ЗА НАСТУПАЈУЋУ СЕЗОНУ

Радња „HIGH LIFE“
Браће Хр. Наума

СОЛУН, — УЛ. ВЕНИЗЕЛОС БР. 14.

Најсолиднија радња и стовари-
ште свилене робе за хаљине и блу-
зе, велики избор штофова за по-
стиме и кројаче; разне вулене и
памучне робе. Најиризнатији ка-
лико и бело платно за рубље на-
рочите какобе и т. д. 7—

Купујте прави и најбољи
дуван и цигарете

„КАВАЛА“

из фабрике

ПАПА АНАСТАСИЈУ

СОЛУН 7—

Господе!

Препоручујемо Вам
да пушите
само

САЛОНИКА**ЦИГАРЕТЕ**

КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН

РУЈА . . . . 20 циг. 1 дин.

ПЕРФЕКЦИОН 24 « 1 «

ВОГША . . . 24 « 0·80

Специјалитети:

МИРОДАТО 24 циг.

ЛЕДИ 24 « са зл. писком 0·65

« 24 са плута писком

СПЕЦИЈАЛ 24 цигарета 0·50

Дуван за луле. На продају свугде.

6—30

ФАБРИКА ЦИГАРЕТА**„НЕСТОС“**

Највећа на Ориенту — 500 радника.

СПЕЦИЈАЛИТЕТИ:

НЕСТОС	КИКИ	Дин.	1—
«	ГИЗБЕК	«	0·80
«	ЈАКИ	«	0·65
«	АФРОС	«	0·50

6—

Деликатесна радња**М. МАЈО КАСУТО И К^о**

УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС БР. 4а.

НАМИРНИЦЕ ПО ИЗБОРУ

Радња је снабдевена свима врстама сирева,
салами, шунки, ликера, шампањера, вина, чо-
коладе и осталих деликатеса.

ЦЕНЕ БЕЗ КОНКУРЕНЦИЈЕ

ГОВОРИ СЕ СРПСКИ

ПРЕПОРУЧУЈУ ВАМ СЕ

најбоље цигарете

„АТЛАС“

Ники дин 1—, Елпис 0·80, Аристократ 0·65, Генед-
же 0·50, Македонски 0·35.

Продају се свугде

ФИЛИЈАЛ УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС 12.

5—8

За српску војску, г.г. офицере
и савезнике

Цигарете „СРБИЈА“

најбоље су јер су израђене од најбољег и пра-
вог дувана „Кавала“ и удешене према старим
српским цигаретама у кутијама од по 24 ком.
по цени: 1·40; 1—; 0·65 и 0·50 дин.

Дуван „Морава“ пакло 25 грама 0·30 дин.

Продавница у пасажу Бен Рубен БР. 25

| спрат иза хотел „Телеграфа“.

7—10

Пажња српској војсци

У Солуну је једина француска фирма чије је
седиште у Паризу улица Лафајет бр. 126.

ОРОСДИ-БАК

Продаје све врсте конфекционе робе: одело, шешире итд.
кукињско посуђе, све врсте намирница и деликатеса.
Велико стовариште најбољих вина и ликера. С тога јој
поклоните поверење. Услуга најсолиднија. Цене утврђене
и умерене. Прима српски новац по дневном курсу.

ЦЕНТРАЛА улица Краља Ираклија

ФИЛИЈАЛ: улица Венизелос бр. 4 и 8, где се говори и српски.

6—